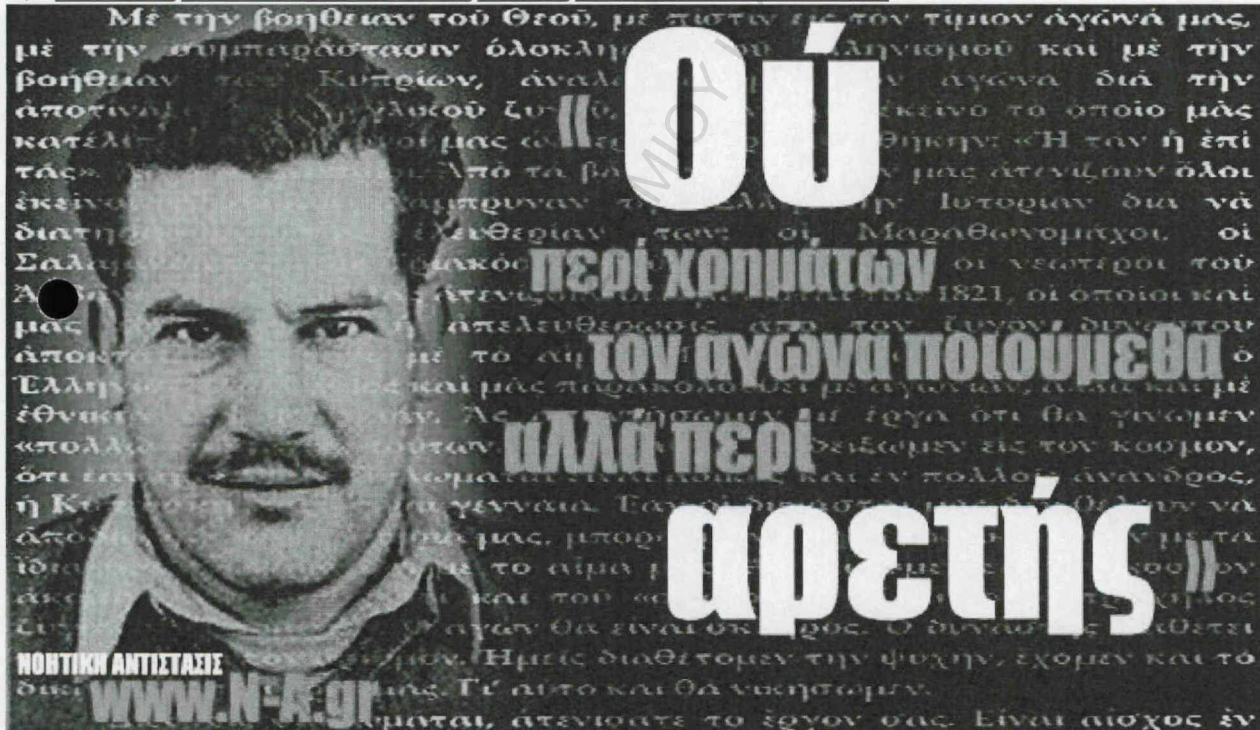

ΕΜΠΛΟΚΗ

Ξέρω πως ποτέ δε σημαδεύουνε στα πόδια. Στο μυαλό είναι ο Στόχος, το νου σου ε; (Κατερίνα Γώγου)

19 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1958:Ο ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ, ο ΉΡΩΑΣ της ΕΟΚΑ, ο φιλόσοφος...ΣΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

🕒 19/11/2015 👤 petritis7 📁 ΕΘΝΙΚΑ
ΘΕΜΑΤΑ,ΕΛΛΑΔΑ,ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ,ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΓΙΟ,ΙΣΤΟΡΙΑ,ΚΥΠΡΟΣ,ΠΡΟΣΩΠΑ,Χωρίς κατηγορία
📌 ΑΓΓΛΟΙ,ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΕΟΚΑ,ΕΟΚΑ,ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΑΤΣΗΣ

Ο Κυριάκος Μάτσης, γιος αγροτών, γεννήθηκε τον Ιανουάριο του 1926 στο χωριό Παλαιοχώρι. Μετά την αποφοίτησή του από το δημοτικό σχολείο του χωριού, πηγαίνει στο Γυμνάσιο της Αμμοχώστου, όπου διακρίνεται για την πνευματική και εθνική του δράση. Το 1946 πήγε στην Θεσσαλονίκη για να σπουδάσει Γεωπονία. Διακρίνεται για την ρητορική δεινότητα των δημοσίων λόγων του. Ο Γεώργιος Παπανδρέου,

τον αποκαλεί «αηδόνι της Κύπρου», όταν τον ακούει να μιλά με πάθος για τ Κυπριακό σε κάποια φοιτητική εκδήλωση.

Τα κείμενά του – η σκέψη του

Έφηβος μαθητής, γράφει το 1944: « Θα ριχτώ στον αγώνα. Θα πολεμήσω τίμια και παλληκαρίσια. Θ' αγωνιστώ για το λαό. Τον βλέπω αμόρφωτο και θέλω να τον μορφώσω, τον βλέπω αδικημένο και θέλω να τον δικαιώσω....

Στις 29 Ιουνίου 1945 με την ευκαιρία της αποφοιτήσεώς τους, ο Μάτσης προσφωνεί τους συμμαθητές του, λέγοντας και τα ακόλουθα: « Ο κόσμος σήμερα, ύστερα από ένα αιματοκύλισμα, πλέει σε ένα πέλαγος ιδεολογιών και η νεολαία βρίσκεται μπροστά σε πραγματικό αδιέξοδο. Αλλά η Ελληνική νεολαία δεν θα βρεθή ποτέ σε μια τέτοια θέση. Μοναδική της ιδεολογία πρέπει να είναι η ιδεολογία της Ελλάδος, μοναδικό της σύμβολο η Ελληνική γαλανόλευκη, πάνω στην οποία βρίσκεται απεικονισμένο το πραγματικό ιδανικό του Έλληνα, πίστη του στην Πατρίδα και στην θρησκεία. Ελληνόπουλα, ας κλείσουμε βαθειά στην ψυχή μας τα αθάνατα αυτά ιδανικά. Έχουμε χρέος ιερό να το κάνουμε αυτό. Εμπρός, λοιπόν, ακρίτες των Εθνικών μας επάλξεων. Ας της δώσουμε το κάθε τι. Και την ζωή μας ακόμα. Γιατί αν πραγματικά μια φορά κανείς πεθαίνει, το να πεθαίνει κανείς για την Ελλάδα, θεία είναι η δάφνη...».

Στις 30 Οκτωβρίου 1946, μια μόλις εβδομάδα μετά την άφιξη του στην Θεσσαλονίκη, γράφει στο ημερολόγιό του: « Πριν δύο μέρες γιορτάσαμε την 28η Οκτωβρίου. Τρίξανε τα ξύλινα πόδια των αναπήρων του πολέμου. Και το τρίξιμο τους έφερε στη ψυχή ένα αίσθημα απελπισίας, γιατί οι θυσίες μας θυσιάστηκαν στο βωμό του αγίου συμφέροντος των μεγάλων δυνάμεων. Εφ' όσον η ηρωική αυτή χώρα πληρώνεται με το κάλπικο νόμισμα των ωραίων λόγων και των επιβλητικών εκφράσεων, ενώ τα αληθή της συμφέροντα παραβλάπτονται ουσιωδώς, δεν μπορεί κανείς να ισχυριστεί ότι επικρατεί εις τον κόσμο δικαιοσύνη. Τουταναντίον ο 20ος αιών είναι στίγμα δια την ανθρωπότητα και τον πολιτισμόν, διότι, παρά τας διαφόρους επαγγελίας, τους σοσιαλισμούς και τους κομμουνισμούς, ο κόσμος εις την πραγματικότητα πεινά, βασανίζεται, ψοφά εις τα πεζοδρόμια.. Από τα ημερολογιακά κείμενά του, δεν λείπουν και οι φιλοσοφικοί στοχασμοί. Να τι γράφει στις 14 Δεκεμβρίου 1946, αναφορικά με τον φυσικό νόμο: «... Σαν δεν μπορείς να τον νικήσης, ώ άνθρωπε, τον νόμο, σαν δεν μπορείς να τον παραβής, περιφρόνα τον. Στάθου κατάντικρον στις φουρτούνες απτόητος και με σταθερό χέρι οδήγα το καράβι της ζωής μέσα απ' την ομίχλη και τους σκοπέλους, χωρίς να νοιάζεσαι για τ' αποτέλεσμα. Αργά ή γρήγορα θα πεθάνης.

Ούτε όμως επίσης και οι ανθρωπιστικοί/ηθικοπλαστικοί στοχασμοί. Ενδεικτικώς (από την καταγραφή της 23ης/12/1946 και 31ης/12/1946 αντιστοίχως): « Το να σκορπάς γύρω σου την χαρά, να το ξαλάφρωμα του πόνου, το να κάνης μια ψυχή ευτυχισμένη, να η αληθινή χαρά

« Υπάρχουν στον κόσμο αυτό μερικές αρχές τις οποίες απαραιτήτως πρέπει να τηρή ο άνθρωπος. Κι' ανάμεσα σ' αυτές, πρώτες και καλύτερες στέκονται αι της αγάπης και του σεβασμού προς του γονείς και τους διδασκάλους μας «.

Το μυαλό του βέβαια, κυρίως περιστρέφεται γύρω από την αγαπημένη του Κύπρο. 15 Δεκεμβρίου 1946: « Η Κύπρος διέρχεται μίαν των κρισιμότερων στιγμών της μακροαίωνος ιστορίας της. Μέσα από τα βάθη των αιώνων ένας λαός ζητά την λευτεριά του. Και ξέρει ο λαός αυτός ν' αγωνίζεται, να παλαιή, να υποφέρει...» Η Αγάπη του προς την Πατρίδα, φυσικά δεν αποκλείει και την πανανθρώπινη οπτική των πραγμάτων. Στις 31 Δεκεμβρίου 1946, αναλογιζόμενος τον Πόλεμο, που ένα χρόνο πριν έχει λήξει, γράφει: « Χρειάζονται ακόμη αιώνες για να συναισθανθή η ανθρωπότης ότι μόνον με την συναδέλφωσιν των λαών θα μπορέση ο ταλαιπώρος κόσμος να ζήση αρμονικά στον πολυτάραχο πλανήτη μας «.

Στον Ανταρτοπόλεμο

Στο τέλος του 1947, και ενώ ο Ανταρτοπόλεμος/Εμφύλιος μαίνεται, ο Κυριάκος Μάτσης, γράφει πάλι στο ημερολόγιό του: « Φεύγει ακόμα ένας χρόνος. Και ταλαιπωρημένη η ανθρωπότης αγκομαχά κάτω

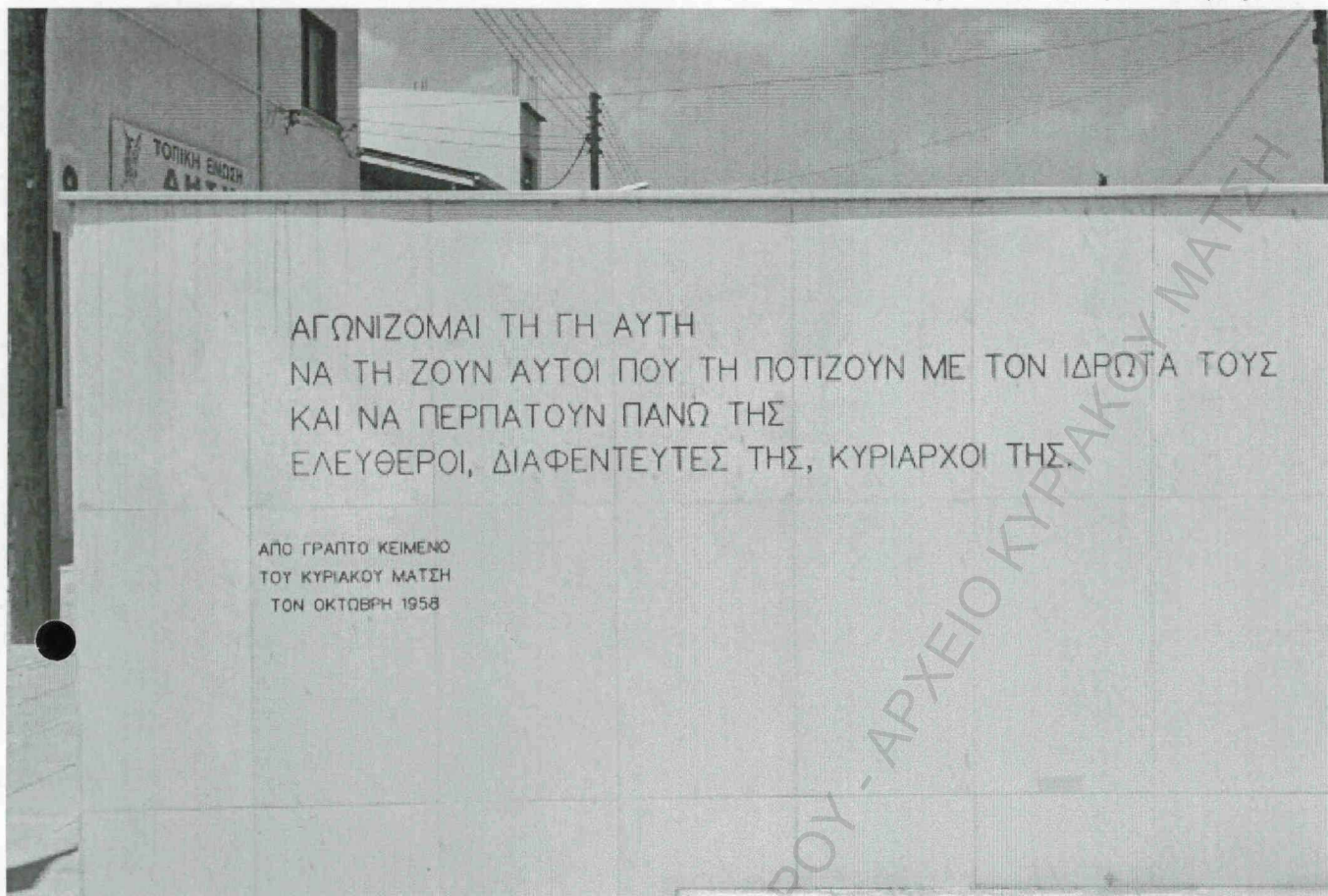

από μια αναταραχή τρομερή, μέσα σε μια τεράστια σύγχυση πνευμάτων. Ιδιαίτερα η Πατρίδα μας κάτω από την αντάρτικη δράση των Κομμουνιστών, με ματωμένο το μέτωπο αγωνίζεται για να διασώσει την Μακεδονία από τα χέρια των Βουλγάρων που νομίζουν ότι είναι δυνατόν να πάρουν την Θεσσαλονίκη. ΤΟΤΕ ΜΟΝΟΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΑΥΤΟ, ΟΤΑΝ ΠΤΩΜΑΤΑ ΤΑ ΚΟΡΜΙΑ ΜΑΣ ΤΑ ΠΑΤΗΣΟΥΝ...

Στις 21 Φεβρουαρίου 1948, η κυπριακή εφημερίδα «Ελευθερία» αναδημοσιεύει ένα ενδιαφέρον γράμμα του Μάτση προς τους δικούς του, όπου περιγράφεται η ατμόσφαιρα στην Θεσσαλονίκη μετά από μια εκτεταμένη επίθεση

κομμουνιστών με βόμβες:

« Αυτήν την στιγμή που σας γράφω, ολόκληρη η Θεσσαλονίκη είναι ανάστατη και καταγανακτισμένη από την θρασύτητα των αναρχικών – διότι μόνον περί θρασύτητος πρόκειται – να κτυπήσουν την πόλιν μας, με αποτέλεσμα τον φόνο αθώων πολιτών, οι οποίοι εκοιμώντο ανύποπτοι. Πρόκειται περί μιας απλής εντυπωσιακής ενεργείας, η οποία απεσκοπεί να αντεπιδιώξει το ηθικόν των εναπομεινάντων οπαδών των αναρχικών. Επέτυχον όμως τα αντίθετα, διότι ο λαός της Θεσσαλονίκης ηνώθη περισσότερο αρραγώς κάτω από το αθώον αίμα που εκύθη. Το ηθικόν όλων των πολιτών εγιγαντώθη περισσότερο και ατσαλώθηκε η πίστις για τον κίνδυνον που διατρέχομεν, όχι εκ μέρους των συμμοριτών, αλλά εκ μέρους των βορείων γειτόνων μας. Οι σπασμωδικές ενέργειες των αναρχικών αποδεικνύουν την αρξαμένη κατάρρευσιν των. Εις την πραγματικότητα η δύναμις των έχει μειωθή τεραστίως, εις δε τας πόλεις μία-μία αι παράνομοι οργανώσεις των ανακαλύπτονται και διαλύονται. Ούτω χθες συνελήφθησαν περί τα εξήκοντα πρόσωπα, τα οποία κατηγορούνται δια παράνομον δράσιν και διότι οι πλείστοι των συλληφθέντων κατεπρόδιδον εκ των δημοσίων θέσεων, τας οποίας κατείχον, τα σχέδια των Αρχών. Εις την ύπαιθρον έχουν σχηματισθή σώματα Αμύνης και έτσι βλέπομεν τους αγρότας που την ημέραν κρατούν τ' αλέτρι για να οργώσουν τα χωράφια των, την νύκτα να παίρνουν στα ίδια χέρια το όπλο και να περιμένουν τον εχθρόν, για να προασπίσουν τους εαυτούς των, τας οικογενείας των, τας εστίας των και τα κτήματά των. Ο ηρωϊκός μας στρατός, εξ άλλου, εγκατεστημένος εις όλα τα επίκαιρα σημεία, καταδιώκει κατά πόδας τους αναρχικούς συμμορίτας με αποτέλεσμα, ότι σε κανένα χωριό, έστω και το πιο μικρό, δεν μπόρεσαν να μείνουν ούτε 24 ώρες. Και η λύσσα των ξεσπά πάνω στα αθώα παιδιά, τον άμαχο πληθυσμό, στους ιερείς μας. Χθες μετεδόθη η φρικιαστική είδησις, ότι σε ένα χωριό συνέλαβαν τον ιερέα και τον έβαλαν ζωντανό στον τάφο, περιλούοντας τον με ζεστό νερό. Έναν άλλον ιερέα, τον οποίον συνέλαβαν μαζί με τα δύο παιδιά του προ ημερών, τον κατακρεούργησαν ανηλεώς. Μιλούν μόνα των τα ξηρά λόγια, ώστε να μη χρειάζονται σχόλια. Απάγουν τας νεανίδας μας δια να κορέσουν τα άγρια ένστικτα των και να πληρώσουν τα χαρέμια των "δημοκρατικών" παραδείσων των. Η επίθεσις κατά της Θεσσαλονίκης έκαμε να ξυπνήση και ο τελευταίος πολίτης, και όλοι αισθάνονται σήμερα ότι κάθε ανεκτικότης και αδράνεια είναι προδοσία. Ολόκληρον το Έθνος γράφει με το αίμα του την συνέχειαν της λαμπράς ιστορίας του».

Η λήξη των σπουδών του

Από την 1η Ιουλίου μέχρι την 29η Νοεμβρίου 1951 ο Κυριάκος Μάτσης βρίσκεται στην Κύπρο και ασχολείται με τη συγγραφή της πτυχιακής του διατριβής, που έχει ως θέμα: «Γενική μελέτη του χωρίου Παλαιοχωρίου Λευκωσίας (Κύπρου) και ειδική της εν αυτώ αμπελοκαλλιέργειας.

Στις 2 Ιουνίου 1952 λαμβάνει τον τίτλο του Γεωπόνου. Βαθμός Πτυχίου «Λίαν Καλώς». Εγκαταλείπει την Ελλάδα είκοσι έξι ημέρες αργότερα και επιστρέφει στην Κύπρο. Αρχίζει να εργάζεται στο μεγάλο αγρόκτημα του θείου του Π. Ιωάννου στα Κούκλια. Ο επιστήμονας-γεωπόνος προσφέρει τις γνώσεις του στην ανάπτυξη της παραγωγής του αγροκτήματος.

Στην ΕΟΚΑ

1η Απριλίου 1955 αρχίζει ο Εθνικο-απελευθερωτικός Αγώνας της ΕΟΚΑ. Γράφει ο Γεώργιος Γρίβας Διγενής στα απομνημονεύματά του: «Ο Μάτσης εκ των πρώτων κατετάγη εις την Οργάνωσιν. Στρατιώτης του καθήκοντος, αγνός και τίμιος, υπόδειγμα, εις τους υφισταμένους του εμπυχωτής, εισήλθεν εις τον αγώνα με την φλόγα της αυτοθυσίας και την δίψαν να επιτελέσει έργο μεγάλο». Το Αγρόκτημα των Κουκλίων όπου εργαζόταν ο Κυριάκος Μάτσης γίνεται αγωνιστικό κέντρο. Το Land-Rover της εταιρείας, με αριθμούς εγγραφής R372, χρησιμοποιείται για μεταφορά οπλισμού, βομβών, πυρομαχικών και άλλου επαναστατικού υλικού με οδηγό τον Μάτση, που αψηφούσε τον θάνατο. Η αυτοθυσία ήταν ταυτόσημη με την αγωνιστική του ύπαρξη.

Η φυλάκισή του

Με την κατηγορία ότι ανήκει στην ΕΟΚΑ, ο Κυριάκος Μάτσης συλλαμβάνεται από τους Άγγλους στις 9 Ιανουαρίου 1956 και τον αποστέλλουν στα ανακριτήρια της Ομορφίτας. Γνωρίζουν ότι είναι σημαντικό στέλεχος της Οργάνωσης και ότι έχει στενή επαφή με τον Διγενή. Με την παρηρησία που τον διέκρινε, δεν το αρνιέται. Οι διαβόητοι ανακριτές Ρόμπινσον, ΜακΚάουαν και Χάρις τον ανακρίνουν, αλλά ο Μάτσης τους μιλά για τις παραδόσεις των Ελλήνων, για τη μοίρα της πονεμένης Ρωμοσύνης, για το χρέος να αγωνισθεί κανείς για την ελευθερία και δεν μένει μέχρις εκεί. Αντιστρέφει την πορεία των ανακρίσεων

και τους ρωτά με θάρρος: «Εσάς ποιος είναι, όμως, ο ρόλος και η αποστολή σας; Γιατί βρίσκεστε σε έναν τόπο που δεν σας θέλουν; Τι θα κάνατε εσείς αν ήσασταν στη δική μου τη θέση; Απαντήστε μου».

Τέτοια αξιοπρέπεια και τέτοια πρόκληση δεν την περίμεναν οι στυγνοί ανακριτές. Γι' αυτό θα τον απομονώσουν και θα υποστεί τα φρικτότερα των βασανιστηρίων: Κτυπήματα, αϋπνία, ηλεκτροσόκ, αδιάλειπτες και επί εικοσιτετραώρου βάσεως ανακρίσεις. Σε καμία όμως περίπτωση η ψυχή του δεν λυγίζει. Παραμένει γενναίος και ατρόμητος. Ο ιδεολόγος, ο ιδεαλιστής απορρίπτει τον υλισμό και θέτει την αρετή και την πατρίδα πάνω απ' όλα. Ο Στρατάρχης Χάρτινγκ επιχειρεί να τον εξαγοράσει για να καταδώσει τον Διγενή, με το μυθικό για την εποχή εκείνη ποσό του μισού εκατομμυρίου λιρών. Ο Κυριάκος Μάτσης, όμως, δίνει μάθημα αγωνιστικής αρετής στους βασανιστές του και είχε το θάρρος να βροντοφωνάξει κατάμουτρα στον σκληρό αποικιοκράτη Χάρτινγκ, κτυπώντας τη γροθιά του στο τραπέζι: «**Εξοχότατε, ού περί χρημάτων τον αγώνα πορεύεσθε, αλλά περί αρετής. Λυπούμαι, διότι με έχετε προσβάλει με την πρότασή σας**».

Ο κυβερνήτης αποχώρησε αμέσως και εκτιμώντας το ήθος του Μάτση, έδωσε εντολή να σταματήσουν τα βασανιστήρια που του έκαναν. Ο Μάτσης μεταφέρεται στα κρατητήρια Κοκκινότριμιθιάς, όπου τον Απρίλιο του 1956 μετά την εξορία τού Μακαρίου γίνονται ουσιαστικές συνομιλίες λύσεως του Κυπριακού εντός των κρατητηρίων. Ο Μάτσης συνομιλούσε με τους ανάκριτες, τον βοηθό κυβερνήτη Sinclair και τον Redaway. Κατάφερε να βελτιώσει τους όρους της συμφωνίας Μακαρίου - Χάρτινγκ σε σημαντικά σημεία και πίστευε στη σύντομη λύση του Κυπριακού. Έθετε τα πάντα υπ' όψιν του Διγενή, ο οποίος όμως θεώρησε ότι, δεν μπορούσε από μόνος του να υπογράψει ή να δώσει τη συγκατάθεσή του για την λύση και το πολιτικό μέλλον της Κύπρου. Την 1η Μαΐου ο Διγενής στέλνει στον Μάτση με το ψευδώνυμο «Μιλτιάδης» την περίφημη «Διαταγή», στην οποία του ανέθετε όρους πως ο ένοπλος αγώνας θα λήξει μόνο όταν επιτευχθεί συμφωνία, και διαπραγματεύσεις δύνανται να γίνουν μόνο με τον Μακάριο, όταν αυτός αφεθεί ελεύθερος. Στα κρατητήρια Κοκκινότριμιθιάς, σαν άλλος Γκάντι, αλλά κυρίως σαν γνήσιος Έλλην Χριστιανός Ορθόδοξος, προτρέπει τους συγκρατούμενους του αγωνιστές να μην τρέφουν μίσος προς τους Άγγλους στρατιώτες, αλλά αντιθέτως να προσπαθούν να δημιουργήσουν ζεστή σχέση μαζί τους και να τους πείσουν για το δίκιο του Κυπριακού Ελληνισμού. Η προσπάθεια αποδίδει! Μια μονάδα Άγγλων κηρύσσει ανταρσία!...

Το ηρωικό τέλος του

Στις 13 Σεπτεμβρίου 1956, ο Κυριάκος Μάτσης δραπετεύει και διορίζεται Τομεάρχης της επαρχίας Κερύνειας. Στις 19 Νοεμβρίου του 1958 ο Μάτσης, ύστερα από προδοσία, βρισκόταν στο καταφύγιό του, περικυκλωμένος από Άγγλους στρατιώτες. Επιστέγασμα των αγώνων του Κυριάκου Μάτση ήταν όταν μέσα από το κρησφύγετό του στο Δίκωμο, βροντοφώναξε στη μία και τριάντα το μεσημέρι της 19ης Νοεμβρίου 1958: «**Όχι. Δεν παραδίδομαι. Αν θα βγω, θα βγω πυροβολώντας**».

Ήταν έτοιμος για τον θάνατο. Τον είχε προβλέψει στα γράμματά του, τον είχε αναλύσει στους φιλοσοφικούς στοχασμούς του, τον είχε με σιγουριά καταγράψει στο ημερολόγιό του, τον είχε τραγουδήσει. Είχε υπογραμμίσει στο βιβλίο «Σιδηρά Διαθήκη» του Δημητράκοπούλου: «**Εκλεξε όσον ημπορής τον τρόπον του θανάτου σου, ένας ωραίος θάνατος είναι συνήθως η ευγενεστέρα πράξις της ζωής!**». Τρία πράγματα σκέφτηκε να κάνει: να κάψει τα έγγραφα της ΕΟΚΑ, να διώξει τους δύο συντρόφους του και να γεμίσει το όπλο του. Οι Άγγλοι αν και πολύ περισσότεροι φοβήθηκαν και προτίμησαν τη σιγουριά της ρίψης χειροβομβίδων. Ο Μάτσης εκείτετο διαμελισμένος από την έκρηξη της χειροβομβίδας στο μικρό του κρησφύγετο, αλλά η ψυχή του είχε βρει τη θέση της στο πάνθεον των ηρώων. Έντεκα μήνες πριν από το πέραςμα τού Μάτση στην αθανασία, σε επιστολή προς τους γονείς του, φανερώνει το πώς θα αντιμετώπιζε το τελευταίο προσκλητήριο της πατρίδος: «**Πιστεύουμε ότι κάθε**

Θυσία μας δεν πηγαίνει άδικα και εσείς να είστε περήφανοι για μας. Αν ο καλός Θεός μας επιφυλάσσει την λαμπράν τύχη να δώσωμεν την ζωήν μας για την πατρίδα, τότε η χαρά σας πρέπει να είναι απέραντη. Δεν ξέρω αν μπορεί να ονειρευτεί ένας άνθρωπος καλύτερη τύχη από αυτήν. Και δεν μπορώ να σκεφθώ γονείς που να είναι πιο περήφανοι παρά για τα παιδιά τους που έπεσαν για την πατρίδα».

Τι άλλο μπορούμε να πούμε πλέον εμείς, εκτός από... **ΑΘΑΝΑΤΟΣ!!!...**

Μηνάς Κασσιμάτης

antibaro (<http://www.antibaro.gr/article/395>)

Πηγές:

«Δια χειρός Ηρώων», Σπύρου Παπαγεωργίου, Εκδ. Επιφανίου.

«Ο σύγχρονος Εφιάλης του Έθνους (ΚΚΕ&ΑΚΕΛ)», Φώτη Παπαφώτη,

http://www.apoellas.com/epeteiaka/arxeio_matsis.php

(http://www.apoellas.com/epeteiaka/arxeio_matsis.php) (antiparakmi.blogspot.com/.../blog-post_19.html)

<http://www.anorthosisfc.com/article.php?PageID=22> (<http://www.anorthosisfc.com/article.php?PageID=22>)

Και στο κλείσιμο του άρθρου το αφιέρωμα της εφημερίδας »Σημερινή» 19/11/2010 δια χειρός Λάζαρου Μαύρου:

Κρησφύγετο της Ε.Ο.Κ.Α. στο Δίκωμο. Τετάρτη 19η Νοεμβρίου 1958, νωρίς το απόγευμα. Ισχυρές στρατιωτικές δυνάμεις των Εγγλέζων και των Τούρκων αστυνομικών τους, έχουν κυκλωμένο, στην τρύπα κάτω απ' τη γη τον 32χρονο Κυριάκο Μάτση. Δίοδος για διαφυγή, καμία. Τον καλούν να βγει έξω, να παραδοθεί. Οπλίζει το αυτόματο Μ-3 και τούς απαντά: «Αν θα βγω, θα βγω πυροβολώντας»...

Φυσούσε μανιασμένα κείνη την Τετάρτη στο Δίκωμο. Τόσο δυνατά ώστε να πάρει τού Μάτση την απάντηση, όχι μόνο στα πέρατα της οικουμένης, αλλά, προπάντων, σε όλους από εκείνη τη στιγμή τους προσεχείς αιώνες. Τού 'ριξαν αμέσως χειροβομβίδες και τον σκότωσαν. Επειδή ήξεραν ότι το εννοούσε. Το είχε πει κατάμουτρα, άλλωστε, στον δικό τους τον στρατάρχη, τον σερ Τζων Χάρτινγκ: Γενάρη του '56 που τον είχε δεσμώτη στα φρικτά μπουντρούμια της αγγλικής «Γκεστάπο» στην Ομορφίτα. Όπου είχε την αναισχυντία, ο αχρείος, να του προσφέρει 500 χιλιάδες αργύρια για να γίνει καταδότης: «Ου περί χρημάτων τον αγώνα ποιούμεθα, Εξοχώτατε, αλλά περί αρετής!» Διότι: Ο γιός της Τζυρκακούς τζιαί του Γριστοφή του Μάτση, που το Παλαιχώρι, απόφοιτος του Ελληνικού Γυμνασίου Αμμοχώστου, πτυχιούχος Γεωπονικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, άριστος πάντα στα μικρά κι άψογος στα καθημερινά της διαχρονικής συνέπειας, έναν μονίμως του Μιστράλ στίχο απαγγελλε, προετοιμαζόμενος παιδιόθεν για τη 19η Νοεμβρίου 1958: «Αν είναι να πεθάνεις για την Ελλάδα, θεία είν' η δάφνη. Μια φορά κανείς πεθαίνει»...

Advertisements

Advertisements

● [Δημιουργήστε ένα δωρεάν ιστότοπο ή ιστολόγιο στο WordPress.com. \(https://el.wordpress.com/?ref=footer_website\)](https://el.wordpress.com/?ref=footer_website)

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΚΥΠΡΟΥ - ΑΡΧΕΙΟ ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΜΑΤΣΗΣ

Yiannakis Matsis

From: Aris Petasis [aris.petasis@petasisassociates.com]
Sent: Δευτέρα, 5 Φεβρουαρίου 2018 9:53 πμ
To: ymatsis@cytanet.com.cy
Subject: Κυριάκος Μάτσης

Καλημέρα Γιαννάκη
Πρέπει να διαβάσεις το πιο κάτω για τον Κυριάκο Μάτση. Γράφτηκε πριν δύο χρόνια αλλά τώρα το βρήκα.
Μφχ
Άρης

<https://greekmilitaryvoice.wordpress.com/2015/11/19/19-%CE%BD%CE%BF%CE%B5%CE%BC%CE%B2%CF%81%CE%B9%CE%BF%CF%85-1958%CE%BF-%CE%BA%CF%85%CF%81%CE%B9%CE%B1%CE%BA%CE%BF%CF%83-%CE%BC%CE%B1%CF%84%CF%83%CE%B7%CF%83-%CE%BF-%CE%AE%CF%81%CF%89%CE%B1%CF%83/>

Dr. Aris Petasis
Founder & CEO
PetasisAssociates in partnership with
Towers Watson Data Services
Mobile: +357 99 46 46 63
Phone: +357 22 76 44 33
Fax: +357 22 76 84 48
aris.petasis@petasisassociates.com
www.petasisassociates.com

Virus-free. www.avast.com